

Я радо йду у твій полон

Ігор Калинець

Я радо йду у твій полон,
в зіниці звабливі і темні.
Із човників твоїх долонь
стікає сонця мед на мене.
І виростає маєво густе,
ростуть над нами дивні трави.
І пахеш ти, як синій степ,
омитий свіжими вітрами...
А потім понесеш в очах,
в зіницях
радість негасиму,
що в травах
травень нас звінчав,
що дав нам сподівання сина.